

PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN, ORDENACIÓN, INFRAESTRUTURAS E

DOTACIÓNS DE VEIGUE. CONCELLO DE SADA (A CORUÑA)

INDICE XERAL

01.- MEMORIA XUSTIFICATIVA

02.- PLANOS DE INFORMACIÓN URBANÍSTICA

03.- PLANOS DE ORDENACIÓN URBANÍSTICA

04.- NORMAS URBANÍSTICAS

05.- CATÁLOGO

MEMORIA

FICHAS

NORMAS DE PROTECCIÓN

06.- ESTUDO ECONÓMICO E MEMORIA ECONÓMICA

07.- AVALIACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉXICA

ÍNDICE

Art. 1 .- ÁMBITO DE APLICACIÓN.....	2
Art. 2 .- TIPOS DE BENS OU ELEMENTOS DO PATRIMONIO CULTURAL DE GALICIA	2
Art. 3 .- DEFINICIÓN DAS ÁREAS DE PROTECCIÓN	3
Art. 4 .- DETERMINACIÓNS ESPECÍFICAS PARA OS ELEMENTOS ARQUITECTONICOS E ETNOLÓXICOS	3
Art. 5 .- DETERMINACIÓNS ESPECÍFICAS PARA OS XACEMENTOS ARQUEOLOXICOS	5

DOC VIII.- CATÁLOGO

PARTE III. NORMAS DE PROTECCIÓN DO PATRIMONIO CULTURAL

ART. 1.- ÁMBITO DE APLICACIÓN

As Normas de Protección serán de aplicación a tódolos bens de interese artístico, histórico arquitectónico, arqueolóxico e etnográfico, aos conxuntos urbanos, lugares etnográficos, xacementos e zonas arqueolóxicas, así como os sitios naturais, xardíns e parques que teñan valor artístico, histórico ou antropolóxico, comprendidos no ámbito do PEPOID.

ART. 2.- TIPOS DE BENS OU ELEMENTOS DO PATRIMONIO CULTURAL DE GALICIA

1 DEFINICIÓN.

Constitúen bens de interese, suxeitos a protección urbanística de acordo coas determinacións da presente Normativa os seguintes:

- a) Todos os bens que se relacionan no Catálogo do presente PEPOID.
- b) Todos os hórreos e cabazos de máis de cen anos. (Decreto 449/1973 do 22 de Febreiro), considerados B.I.C pola disposición Adicional Segunda da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do Patrimonio Histórico Español.
- c) Todos os escudos, encoros, pedras heráldicas, selos de xustiza, cruces de termo e pezas similares de máis de cen anos. (Decreto 571/1963 de 24 de Marzo), considerados B.I.C pola disposición Adicional Segunda da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do Patrimonio Histórico Español.
- d) Todos os elementos afectados polo Decreto do 22 de abril de 1949 sobre os Castelos Españois, considerados B.I.C pola disposición Adicional Segunda da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do Patrimonio Histórico Español.
- e) Calquera outro elemento que por aplicación da lexislación vixente e a iniciativa da Dirección Xeral de Patrimonio ou outros organismos se determine.

2 CATÁLOGO.

O Catálogo de Patrimonio constitúe a relación de elementos arqueolóxicos, arquitectónicos, etnográficos naturais e territoriais do ámbito do PEPOID, obxecto de especial protección polas súas calidades históricas, artísticas, culturais e naturais, que se consideran Patrimonio, e necesitan dos mecanismos apropiados que garantan a súa correcta protección, conservación e percepción.

Cada elemento catalogado recóllese nunha ficha sintética onde se mostran un conxunto de datos identificativos e se establece o grao ou graos de protección para cada un deles.

Sobre a Inclusión e exclusión de elementos e modificacións do Catálogo de Patrimonio

O Catálogo ten carácter aberto polo que existe o deber de incorporar, a partir da aprobación deste Plan Especial, outros elementos do patrimonio que se consideren a protexer resultado do seu descubrimento casual ou por mor de traballos de prospección e investigación.

Do mesmo xeito, os graos de protección e áreas de protección definidos para os mesmos poderán sufrir modificacións en función dos resultados das intervencións arqueolóxicas ou arquitectónicas que lles afectan, ou ben pola localización de evidencias arqueolóxicas en procesos de remoción de terras.

O número de catálogo será coincidente, no caso dos xacementos arqueolóxicos acreditados, aos tres últimos díxitos do código de Inventario de Xacementos Arqueolóxicos da Dirección Xeral de Patrimonio Cultural da Xunta de Galicia, igual que no caso das referencias e achados incorporadas con cautelas asociadas.

O réxime de inclusión e exclusión de elementos do Catálogo de Patrimonio realizarase a través dunha modificación puntual do Plan e, consonte o artigo 31 da Lei 5/2016 do Patrimonio Cultural de Galicia, requirirá informe favorable da Consellería de Cultura.

3 RÉXIME XERAL DE APLICACIÓN

Todos os bens definidos no apartado primeiro e mesmo as áreas do territorio da súa contorna quedan suxeitos a unha especial protección. Calquera intervención nun elemento do Patrimonio está regulada con carácter básico pola lexislación sectorial de patrimonio e complementariamente polas disposicións e determinacións do presente Plan Especial en virtude dos graos de protección atribuídos a cada elemento catalogado.

Toda actuación e obra sometida a licenza que afecte ao perímetro do ben protexido, consonte a definición expresada no artigo seguinte, precisará de autorización da Consellería de Cultura, conforme ao establecido na Lei 5/2016 do Patrimonio Cultural de Galicia.

Dentro dos límites do Contorno de Protección, segundo a definición expresada no artigo seguinte, será necesario solicitar autorización ante a Consellería de Cultura cando se pretenda realizar algún dos seguintes tipos de actuacións e obras:

- a) Todas as obras de nova edificación, construción ou instalación incluíndo as de carácter provisional, así como as de demolición.
- b) Todas as obras (de conservación, restauración, consolidación, rehabilitación, reestruturación ou ampliación) ou calquera outra intervención en edificios existentes que se manifeste ao exterior (espazo público ou privado).
- c) As intervencións sobre a estrutura parcelaria existente (agregacións ou segregacións), os elementos construtivos configuradores da paisaxe ou do espazo urbano (peches, noiros, ...) ou a topografía existente (movementos de terras).
- d) Os proxectos de urbanización.
- e) Os instrumentos de planeamento.
- f) Aquelas actividades ou uso suxeitos a licenza municipal con incidencias sobre os bens protexidos.
- g) As repoboacións forestais e as talas que pola superficie afectada teñan incidencia territorial.

Sobre os traballos de arqueoloxía

Calquera traballo de arqueoloxía, realizarase de acordo co Decreto 199/1997 do 10 de xullo, polo que se regula a actividade arqueolóxica da Comunidade Autónoma de Galicia. Os mecanismos de orzamento dos traballos arqueolóxicos faranse de acordo á Lei 5/2016 do Patrimonio Cultural de Galicia.

Sobre os elementos do patrimonio non sinalados e non catalogados

É obriga informar ao organismo competente da Consellería de Cultura da existencia do achado de restos arqueolóxicos ou históricos que non se encontren sinalados nos Planos de Ordenación desta Normativa ou que non figuren no Catálogo cando se teña intención de realizar obras en parcelas afectadas por estes, co fin de determinar e valorar a súa importancia antes de permitir a concesión de Licenza Municipal.

En último termo, o Concello terá a capacidade de velar e promover a conservación de elementos non catalogados que ao seu xuízo considere; en especial a arquitectura popular, impondo medidas capaces de evitar a súa destrución ou dexeneración á hora de realizar obras de acondicionamento ou ampliación.

Sobre a trasladabilidade dos elementos catalogados:

Con carácter xeral, non se admite o traslado de elementos fóra do seu contorno, agás que existan motivos de interese xeral (execución de sistemas xerais, plans e proxectos sectoriais), e sempre e cando, o non traslado faga inviable dita actuación.

Os elementos trasladados deberán incorporar o seu contorno de protección que deberá propoñerse no mesmo proxecto de traslado. Os criterios para a delimitación terán en consideración a nova situación fora do contexto orixinal, mais, velará pola correcta interpretación e percepción do elemento na súa nova ubicación.

En todo caso, a trasladabilidade dun elemento deberá contar coa autorización da Consellería de Cultura.

Achados non previstos:

Segundo o Art. 44 da Lei 16/85 do Patrimonio Histórico Español, son considerados bens de dominio público todos os obxectos e restos materiais que posúan os valores propios do Patrimonio Histórico Español, xa sexan descubertos como consecuencia de escavacións, remexeduras de terras ou obras de calquera índole ou por azar.

No caso de aparición de restos, vestixios, elementos ou particularidades que infundisen razoable sospeita do seu carácter arqueolóxico, procederase á paralización cautelar dos traballos, e se informará do achado e circunstancias do mesmo á Comisión Provincial de Patrimonio e á Autoridade Municipal nun prazo máximo de 30 días, e inmediatamente se se trata de achados casuais, para que as autoridades competentes teñan coñecemento e consideración respecto aos prazos de execución das obras e demais condicións que podan estar contidas na licenza e que fortuitamente, teñan que se incumprir pola paralización das obras.

A ocultación de achados arqueolóxicos, vestixios, pezas ou elementos que se presupoñan constituíntes do Patrimonio Histórico, artístico e cultural dos pobos de España, responsabilizará aos que así procedan, de acordo ás leis vixentes, en concordancia co contido do Art. 46 da Constitución.

Determinacións nos instrumentos de desenvolvemento:

Os instrumentos de desenvolvemento, no contexto do seu alcance e contido, deberán recoller cantos elementos de interese sexan atopados no proceso de traballo ou elaboración e incorpóralos nos seus correspondentes catálogos.

As ampliación das condicións de volume e aproveitamento urbanístico que puideran permitirse en elementos inmobles con protección ambiental, consonte á definición establecida no artigo seguinte, estará condicionada ao que dispoña expresamente o devandito instrumento de planeamento detallado.

Todos os instrumentos de planeamento de desenvolvemento precisarán informe previo e vinculante da Consellería de Cultura, consonte establece o artigo 34 de Lei 5/2016 do patrimonio cultural de Galicia.

Infraccións:

Será considerada como infracción urbanística grave toda acción ou omisión que vulnere as prescricións contidas no presente Título, sen prexuízo de outras que estean tipificadas e sancionadas pola lexislación.

As infraccións contra as presentes ordenanzas non será, en ningún caso, tipificadas como anexas con outras infraccións cometidas.

ART. 3.- DEFINIÇÃO DAS ÁREAS DE PROTECCIÓN

1 BEN PROTEXIDO / API

O ben protexido comprende a totalidade do ben e os espazos lindeiros ou inmediatos consubstanciais á existencia do mesmo.

En relación aos xacementos arqueolóxicos, o ben protexido denomínase API (área de protección integral) e abrangue o perímetro máis externo do xacemento que se protexe e que ven delimitado polas estruturas arqueolóxicas visibles do mesmo e, nalgúns casos, pola aparición de áreas de dispersión de material arqueolóxico.

O perímetro do ben protexido represéntanse nos correspondentes planos de ordenación.

2 CONTORNO DE PROTECCIÓN.

Comprende os terreos do contorno do ben protexido necesarios para garantir a adecuada percepción e interpretación do elemento así como establecer as cautelas necesarias para evitar a súa degradación, denominado CPX.

As áreas de protección represéntanse nos correspondentes planos de ordenación.

Mais, en ausencia do contorno de protección para certos elementos arquitectónicos ou etnográficos, entenderase que non precisan e que a ordenación urbanística do contorno constitúe de por si o mecanismo que garante a adecuada percepción e interpretación do ben.

ART. 4.- DETERMINACIÓNES ESPECÍFICAS PARA OS ELEMENTOS ARQUITECTONICOS E ETNOLÓXICOS

1 DETERMINACIÓNES DENTRO DO PERÍMETRO DO BEN PROTEXIDO.

Dentro do perímetro do ben protexido establécese un réxime xeral de protección co obxectivo da recuperación, mellora e posta en valor dos elementos protexidos.

O Catálogo do Plan determina para cada elemento o seu correspondente grao de protección. Cada grao

de protección leva implícito os seus niveles de intervención ou tipos de obras posibles.

Todo elo consonte ás seguintes definicións:

a) NIVELES DE INTERVENCIÓN OU TIPOS DE OBRAS

a) 1 Investigación: accións que teñan como obxectivo ampliar o coñecemento sobre o ben ou o seu estado de conservación e que afecten directamente o seu soporte material. Inclúe as accións e procedementos necesarios para elaborar un diagnóstico e caracterizar os materiais e os riscos que afectan o ben.

a) 2 Valorización: medidas e accións sobre os bens culturais ou o seu ámbito próximo que teñan por obxecto permitir a súa apreciación, facilitar a súa interpretación e acrecentar a súa difusión, especialmente no ámbito educativo, e a súa función social.

a) 3 Mantemento: actividades cotiás, continuas ou periódicas de escasa complexidade técnica sobre o soporte material dos bens ou o seu ámbito próximo para que manteñan as súas características, funcionalidade e lonxevidade, sen que se produza ningunha substitución ou introdución de novos elementos. Procedementos e actuacións de monitorización que teñan por obxecto realizar o seguimento e medición das lesións, dos axentes de deterioración ou dos posibles factores de risco, e os dirixidos a implantar e desenvolver accións de conservación preventiva.

a) 4 Conservación: medidas e accións dirixidas a que os bens conserven as súas características e os seus elementos en adecuadas condicións, que non afecten a súa funcionalidade, as súas características formais ou o seu soporte estrutural, polo que non supoñerán a substitución ou a alteración dos seus principais elementos estruturais ou de deseño, pero si actuacións no seu ámbito co obxecto de evitar as causas principais da súa deterioración.

a) 5 Consolidación: accións e medidas dirixidas ao afianzamento, o reforzo ou a substitución de elementos danados ou perdidos para asegurar a estabilidade do ben, preferentemente co uso de materiais e elementos da mesma tipoloxía que os existentes, ou con alteracións menores e parciais dos seus elementos estruturais, respectando as características xerais do ben.

a) 6 Restauración: accións para restituír o ben ou as súas partes ao seu debido estado, sempre que se dispoña da documentación suficiente para coñecelo ou interpretalo, con respecto aos seus valores culturais. A restauración pode implicar a eliminación de elementos estraños ou engadidos sen valor cultural ou a recuperación de elementos característicos do ben, conservando a súa funcionalidade e estética.

a) 7 Rehabilitación: accións e medidas que teñan por obxecto permitir a recuperación dun uso orixinal perdido ou novo compatible cos valores orixinais dun ben ou dunha parte del, que poden supoñer intervencións puntuais sobre os seus elementos característicos e, excepcionalmente e de maneira xustificada, a modificación ou a introdución de novos elementos imprescindibles para garantir unha adecuada adaptación aos requirimentos funcionais para a súa posta en uso. Inclúense as accións destinadas á adaptación dos bens por razón de accesibilidade.

a) 8 Reestruturación: accións de renovación ou transformación en inmobles nos que non se poida garantir o seu mantemento ou o seu uso polas súas malas condicións de conservación ou por deficiencias estruturais e funcionais graves e que poden supoñer unha modificación da súa configuración espacial e a substitución de elementos da súa estrutura, acabado ou outros determinantes da súa tipoloxía, cun alcance puntual, parcial ou xeral.

a) 9 Ampliación: accións destinadas a complementar en altura ou en planta bens inmobles existentes con criterios de integración compositiva e coherencia formal compatibles e respectuosos cos seus valores culturais preexistentes.

a) 10 Reconstrución: acción destinada a completar un estado previo dos bens arruinados utilizando partes orixinais destes cuxa autenticidade poida acreditarse. Por razóns xustificadas de recomposición, interpretación e correcta lectura do valor cultural ou da imaxe do ben admitiranse reconstrucións parciais de carácter didáctico ou estrutural, que afecten elementos singulares perfectamente documentados. Dende o punto de vista dunha posible intervención será necesario formular na memoria xustificativa do proxecto técnico os criterios de deseño e de proxecto tidos en conta en relación á posta en valor do elemento protexido. Estes criterios deberán garantir a integración da obra nova no conxunto, mediante a adecuación tipolóxica e ambiental.

As determinacións e recomendacións expresadas para cada elemento na súa correspondente ficha serán desenvolvidas baixo o criterio de respecto e integración, dando prioridade ás solucións que garantan o mantemento e valorización do ben protexido.

Será, polo tanto, de obrigado cumprimento que nos documentos nos que se definan as intervencións, para o seu informe na consellería competente en materia de protección do patrimonio cultural, se acredite convenientemente que estas resulten compatibles co mantemento dos valores culturais dos inmobles protexidos.

Solo se permite acometer obras de ampliación nos casos que expresamente quede determinado na correspondente ficha do Catálogo.

b) GRAOS DE PROTECCIÓN

b) 1 Protección integral:

Constitúe o grao de protección total ou integral daqueles Elementos do Patrimonio con notables calidades arquitectónicas, ou singulares, de grande valor e rareza, que precisan dun mecanismo de protección adecuado ó seu valor e importancia histórico- artística, cultural ou etnolóxica.

Gozarán especificamente deste nivel de protección os elementos do Patrimonio Arquitectónico que contén con declaración de Ben de Interese Cultural, así como os que deban incluírse nesta categoría por definición regulamentaria.

Considéranse Ben de Interese Cultural por definición regulamentaria os seguintes elementos:

Todos os hórreos e cabazos de máis de cen anos de antigüidade. (Decreto 449/1973 do 22 de Febreiro e considerados B.I.C. pola disposición Adicional Segunda da Lei 16/1985, do 25 xuño, del Patrimonio Histórico Español).

Todos os escudos, encoros, pedras heráldicas, selos de xustiza, cruces de termo e pezas similares de máis de cen anos de antigüidade. (Decreto 571/1963 do 14 de Marzo e considerados B.I.C. pola disposición Adicional Segunda da Lei 16/1985, do 25 de xuño, del Patrimonio Histórico Español).

Os afectados polo Decreto do 22 de abril de 1949 sobre os Castelos Españois, considerados B.I.C pola disposición Adicional Segunda da Lei 16/1985, do 25 de xuño, del Patrimonio Histórico Español.

Así mesmo, aplicarase o grao de protección integral a aqueles Elementos do Patrimonio que aínda non sendo B.I.C., precisan dun mecanismo de protección adecuado ó seu valor e importancia histórico-artística. Asígnase este grao de protección ás igrexas, pazos, casas señoriais, etc. cunhas calidades artísticas e valor histórico excepcionais que aconsellan a súa protección total, respecto ao seu estado orixinal, tanto no interior como no exterior.

Unicamente se permitirán obras de conservación, restauración e consolidación. As de rehabilitación permitiranse, sempre que non supoñan risco de perda ou dano dos valores que motivaron a protección integral, preferentemente nos casos de actuacións necesarias para adecuar o edificio a usos dotacionais de carácter público, e de xeito excepcional para o resto dos casos.

Serán de aplicación os criterios de intervención en inmobles declarados Ben de Interese Cultural, definidos no artigo 44 da Lei 5/2016, e mesmo os criterios expresados, de ser o caso, nas fichas de elementos do Catálogo do PEPOID.

b) 2 Protección estrutural:

Asígnase este grao aos bens máis significativos do patrimonio municipal, sexa pola súa condición histórica local ou rexional, polas súas calidades artísticas ou valor cultural. A súa importancia, menor que no caso da Protección Integral, pode darse por teren de maneira puntual e localizada elementos de gran valor artístico; por seren construcións de calidade destacable con elementos ou partes realizadas con oficios nobres ou mesmo por gozar de certa soleira ou prestixio popular ó constituírense como fito histórico.

Forman este grupo as cámpelas, pazos, casas solaregas, reitorais, etc., bens nos que interesa conservar integramente os elementos fundamentais da construción como son a fachada, patios interiores, elementos estruturais e tipolóxicos básicos e distribución de espazos.

As obras permitidas para este grao de protección serán as tendentes á súa conservación, mellorando as súas condicións de habitabilidade ou uso, mantendo a configuración estrutural, a envolvente exterior e os seus elementos significativos.

En consecuencia permítense as obras de conservación, restauración, consolidación e rehabilitación. As de reestruturación permitiranse de xeito excepcional e xustificadas, limitadas aos elementos estritamente necesarios polo seu mal estado de conservación ou perda de funcionalidade, non podendo supoñer risco de perda ou dano dos valores que motivan a protección estrutural do edificio ou elemento.

O resto de actuacións non serán autorizables, a non ser que por circunstancias especiais sexan autorizadas pola Consellería de Cultura, ao tratarse de elementos ó servizo da colectividade, como equipamentos e dotacións ou instalacións de turismo rural, sendo necesaria a xustificación por parte do promotor.

b) 3 Protección ambiental:

Correspóndelle este grao de protección a aqueles elementos que constitúen unha referencia ou exemplo no contexto dunha tipoloxía determinada, sen teren unhas calidades históricas ou artísticas importantes, mais son pezas que colaboran a configurar un espazo ou ambiente urbano característico.

É por isto que nesta categoría inclúense os elementos de arquitectura popular nos seus diferentes contextos (rural, urbano), os elementos etnolóxicos ou ben aqueles elementos que teñen detalles puntuais elaborados con técnicas ou oficios tradicionais e que é preciso conservar.

As obras permitidas sobre estes elementos serán por obxecto adecúalos aos usos e costumes actuais, sen perda dos valores ambientais e tipolóxicos que posúen.

Permítense as obras de conservación, restauración, consolidación, rehabilitación e reestruturación. As obras de ampliación permitiranse no caso de que o permita a ordenanza de aplicación e así se especifique na correspondente ficha do Catálogo. En ningún caso as obras de ampliación producirán menoscabo nos valores a protexer e realizaranse baixo criterio e autorización da Consellería de Cultura.

Este grao inclúe os espazos exteriores nos que o valor requira a súa protección. Pode tratarse de espazos no ámbito urbano, tales como prazas ou rúas enteiras ou espazos no ámbito rural como campos de festa, prazas, carballeiras, etc. Por tratarse de espazos públicos, o seu carácter de sistema está especificado na Normativa.

O grao de protección ambiental inclúe, ademais, os camiños históricos, protección enfocada a manter o carácter paisaxístico, ambiental e o parcelario asociado aos camiños.

2.- DETERMINACIÓNS NO CONTORNO DE PROTECCIÓN.

Con carácter xeral o réxime aplicable ao solo incluído nos contornos de protección dos elementos protexidos será a que resulte do seu réxime de clasificación do solo e da súa cualificación urbanística ou ordenanza de aplicación.

Porén, toda actuación que se pretenda levar a cabo no contorno de protección dun elemento protexido está condicionada polos valores inherentes ao propio elemento. É por isto que deben tomarse as cautelas de deseño necesarias encamiñadas a integrar dita actuación no entorno protexido e, cando menos, a non distorsionar ou alterar as condicións de apreciación, entendemento ou interpretación do ben no seu contexto territorial máis inmediato.

Procurarase, na medida do posible, evitar novos tendidos aéreos de telefonía e electricidade. En caso de ser necesarios, faranse do xeito que menos afecte a apreciación dos elementos protexidos. Recoméndase soterrar os tendidos de instalacións aéreas existentes, podendo en todo caso o órgano competente en materia de patrimonio cultural, establecer as cautelas necesarias para permitir os trazados aéreos de menor impacto.

ART. 5.- DETERMINACIÓNS ESPECÍFICAS PARA OS XACEMENTOS ARQUEOLÓXICOS

1 RÉXIME XERAL DE APLICACIÓN PARA OS BENS PROTEXIDOS (API).

Con carácter xeral o réxime aplicable aos terreos incluídos dentro do perímetro do ben protexido será o de conservación e posta en valor. Calquera actuación ou uso estará condicionada ao resultado das actuacións arqueolóxicas que permitan valorar a potencialidade do xacemento e, no seu caso, á compatibilidade da execución das obras e usos solicitados coa conservación dos restos arqueolóxicos de interese. Todo elo en coherencia co grao de protección atribuído ao xacemento e co réxime de clasificación do solo.

Nas zonas clasificadas como solo rústico de protección do patrimonio, non está permitido realizar construcións, tendidos e instalacións aéreas ou subterráneas (electricidade, saneamento, auga, etc....), escavacións, recheos e movementos de terra en xeral, así como a plantación e arranque de árbores, as actividades agroforestais que requiran labores profundas e a apertura de pozos ou minas. Só se autorizarán as obras que sexan compatibles co ben e aquelas que teñan como fin a conservación, protección, consolidación, investigación e posta en valor.

Excepcionalmente, no solo rústico de protección do patrimonio poderán permitirse obras de mellora das infraestruturas existentes, ao servizo das construcións e instalacións xa existentes.

En todo caso, calquera actuación sometida a licenza, require autorización previa da Consellería de Cultura.

2 RÉXIME XERAL NO CONTORNO DE PROTECCIÓN (CPX).

O réxime urbanístico e, polo tanto, as condicións que afectan ao uso, ocupación da parcela, volumes, estéticas, etc. serán as que se deriven da aplicación das correspondentes ordenanzas en función da clase de solo.

Porén, toda actuación que se pretenda levar a cabo no contorno de protección dun xacemento arqueolóxico está condicionada polo grao de protección atribuído e mesmo ao resultado dunha actuación arqueolóxica que deberá ser autorizada pola Consellería de Cultura na que se valore a importancia dos restos arqueolóxicos, se os houbera, e se garanta a correcta interpretación e percepción do elemento.

É por isto que no contorno de protección deben tomarse as cautelas de deseño necesarias encamiñadas a integrar dita actuación no entorno protexido e, cuanto menos, a non distorsionar ou alterar as condicións de apreciación, entendemento ou interpretación do ben no seu contexto territorial máis inmediato.

Procurarase, na medida do posible, evitar novos tendidos aéreos de telefonía e electricidade. En caso de ser necesarios, faranse do xeito que menos afecte a apreciación dos elementos protexidos. Recoméndase soterrar os tendidos de instalacións aéreas existentes, podendo en todo caso o órgano competente en materia de patrimonio cultural, establecer as cautelas necesarias para permitir os trazados aéreos de menor impacto ou incluso non admitir o soterramento en supostos de bens de natureza arqueolóxica.

Neste senso, o uso do subsolo poderá autorizarse condicionado ao resultado dunha actuación arqueolóxica debidamente autorizada. No suposto de autorización en terreos nos que se atoparan restos arqueolóxicos, darase prioridade á conservación física do xacemento mediante solucións técnicas de cimentación que afecten minimamente aos restos.

En todo caso, calquera actuación sometida a licenza, require autorización previa da Consellería de Cultura.

3 GRAOS DE PROTECCIÓN.

En virtude do resultado do traballo de prospección arqueolóxica realizado con motivo do presente PEPOID e a análise da documentación existente na Consellería de Cultura establécense os seguintes graos de protección aos xacementos arqueolóxicos e aos contornos de protección ao obxecto de establecer dun

xeito pormenorizado un réxime de usos e actuacións acorde a súa importancia.

Os graos de protección atribuídos a cada xacemento do ámbito, en coherencia cos determinados no PXOM de Sada, figuran detallados nas correspondentes fichas do Catálogo de elementos arqueolóxicos.

a) Grao I:

Aplicase o primeiro e máximo grao de protección aos bens protexidos declarados Ben de Interese Cultural ou considerados Ben de Interese Cultural por definición regulamentada.

Unicamente autorízanse aquelas actuacións motivadas pola conservación, consolidación ou investigación do elemento co obxectivo da súa posta en valor.

Nos casos en que existan edificacións construídas con anterioridade á entrada en vigor do Plan, previa autorización da Consellería de Cultura, permitiranse obras de conservación e mantemento así como obras de mellora necesarias para manter a funcionalidade da edificación.

b) Grao II-1:

Aplicase este grao de protección ao perímetro delimitado como API para os xacementos arqueolóxicos.

Nas áreas de protección de Grao II-1 solo se permitirán actuacións encamiñadas á conservación, protección, consolidación, investigación e posta en valor do xacemento.

Estarase ao disposto no apartado 1 deste artigo en relación ás actuacións excepcionalmente permitidas.

Nos casos en que existan edificacións construídas con anterioridade á entrada en vigor do Plan, previa autorización da Consellería de Cultura, permitiranse obras de conservación e mantemento así como obras de mellora necesarias para manter a funcionalidade da edificación.

c) Grao II-2:

Aplicase este grao de protección aos terreos do contorno de protección dos xacementos recoñecidos e inventariados, aínda que estes podan estar situados noutro concello.

Con carácter xeral aplicarase o réxime definido no apartado 2 deste artigo.

O réxime de clasificación do solo estará condicionado polos criterios prioritarios de cautela arqueolóxica.

Así, no caso de tratarse de terreos clasificados de solo rústico, a posibilidade de realizar construcións, instalacións ou acondicionamentos do terreo para soportar usos e actividades admitidas nesta clase de solo requirirá da previa actuación arqueolóxica que permita a toma de decisión adecuada ao principio de protección. As obras de nova construción admitiranse de forma excepcional e sempre que se garanta a protección e correcta percepción do xacemento.

En solo urbano e de núcleo rural, calquera clase de obra que afecte ao subsolo terá que ser informado polo organismo competente da Consellería de Cultura, quen determinará a viabilidade da mesma e a necesidade de acometer unha intervención arqueolóxica. Esta deberá ser realizada antes da concesión da licenza municipal de edificación e, en función dos resultados da intervención arqueolóxica, o organismo competente da Consellería de Cultura determinará, con carácter vinculante, sobre a viabilidade das obras que afectan ó subsolo (cimentacións, sotos, etc.), ou sobre as condicións de conservación dos restos arqueolóxicos que terá que reunir o proxecto de edificación.

O planeamento de desenvolvemento será sometido a informe previo e vinculante da Consellería de Cultura.

d) Grao III:

Establécese este grao nos contornos de protección moi alteradas ou nos contornos de protección dos xacementos moi degradados ou mesmo nas áreas do territorio onde existen indicios e/ou referencias da existencia de xacementos ou material arqueolóxico. Mesmo aplicase nos lugares onde se producirán achados illados de materiais e nos elementos do patrimonio arquitectónico e etnolóxico onde haxa indicios da existencia de restos no subsolo ou considérase que, de facer obras, deberá aplicarse a metodoloxía arqueolóxica. Resulta de aplicación intrinsecamente para aqueles elementos con valemto como bens da arquitectura histórica.

O obxectivo nestas áreas é a constatación da existencia de bens de natureza arqueolóxica e a documentación dos posibles restos arqueolóxicos existentes.

Establécese o réxime urbanístico derivado da clasificación e cualificación do solo, mais, condicionado á autorización previa da Consellería de Cultura e, se fora o caso, á realización das actuacións arqueolóxicas que determine a devandita consellería.

Asinan:

Alfonso Botana Castelo
Arquitecto

Beatriz García Becerra
Arquitecta

Paula Fernández Otero
Bióloga